

Jindra

Román z českého života od J. Kliepery.

"A já, spoléhající na odpověď danou mi k otázce mé, neprozřetelně dala jsem se zavést k žertu, jenž ze mne mohl učiniti nejbídnejší stvoření pod nebem, vražděnicí — tvou" a Lída cítil, jak se při myšlence té ustrašené děveče zachvělo.

"Avšak dobrý genius lásky náš zastínil nás ochranným křídlem. Řána vyšla, ale nad hlavou mou, a jedině klobouk můj zastíhl některé z brokův. Uleknut, couvl jsem a zakopnul u vymínivající kofen stromu, padl jsem. Jaký to však šťastný, na věky požehnaný pád! Vstal jsem, tebe drže v náruči, a největším svém štěstím v objetí! — Ó, má sladká Jindro, tedy moje přání nejrůznějš, moje touha nejvznešenější, a tužba moje nejtajnějš, již jsem jako břích a provinění myšlenek svých skrýval nejzáje v nádrhu svém, je blaze uskutečněna! Já tě mám, mám! 'Tys' mou, ty mne miluješ! — Ty, to pyšné, hrdé dítě, s tou šlící vzdornou, besklonnou, ty, ta vzácná, lůzná bestie s vnadou spanilou; ty, s tím duchem ohnivým a nadaným, se srdcem vroucím a citem hlubokým — ty, ty mne miluješ!" a plameněji i úžeji tiskl ohnivý, mladý muž krásnou dívku k sobě, která ani slova k vroucím slovům jeho nepodotkla, ale rty svými na jeho ústa se zavěšuje, dlouhý polibek na ně tiskla, v něm sladkou odpověď se sladším slibem zároveň pečte.

Ptaetvo v křoví umlкло, slunce se klonilo níže a níže, krásný jarní den byl již na sklonku, a ještě dleli Lída s Jindrou pod duby na lávce u rybníka. Vzdýti si měli tak mnoho vyprávěti. — Nemohli si tajiti, jak hned při prvním spatření při o nom příjezdu děvčat do Háje, je oba cosi divnou, tajemnou mocí k sobě poutalo; že tenkrát již hned druh druh se líbil, a přece jeden proti druhému, až nepřavý, falešný odpor vzbudil. S uzarděním a se směchem vyznávala nyní blažená Jindra, že mužná pýcha a pevně, sebevědomé vystoupení Lído vo jí proti němu tak popudilo a přece se jí i zároveň líbilo. A pak mýjeli v sladkém hovoru a smíchu dobu za dobu v období, jež spolu v Háji žili. Lída lílel nepřátelství Jindřineho proti sobě, které škádlení, jímž jej svévolně děvče popuzelo a Jindra pak se přiznávala, jak v prsa její k nevěřivému učitelí i nepřítelí vlu zovati se počínala láska, a jak mocné pohnutí cítila, když jím z vody vytazena v jeho náruči je mdloby procitla. Jak při prozaření lásky Amálieiny k Lído vi, ještě sama si své lásky k němu vědoma nejspou, se strachem na výsledek zápletky tohoto čekala, a jaká tíže jí se srdce spadla, když Lída se rozhodl. A Lída zas Jindře vyprávěl muku svoje v poslední době, když spolu sněfení, celé hodiny při učení sedávali, a on svůj plamen v srdci i v zraku tlumit musil, aby se neprozradil, že jí dávno již nevyřetelně miluje a nedočeká od bohaté a hrdé dívky vřeměšky a zamitnutí.

Hlas zvonku hláhofoho večerní "Ave Maria!" je konečně již za soumraku přivoloval opět k domovu, přes jehož práh vstoupili dva lidé nejšťastnějš.

může lehce opatřiti bezstarostnou budoucnost, a že tak skutečně i učiní. Mimo to bylo ujednáno mezi milenci, že Lída, aby si dobyt veřejného postavení, opustí koncem září dům paně Jarýnovy a zažádá za profesuru, kteráž ho mihnouti nemohla, ježto vykonal všechny zkoušky a vřtečným prospěchem. Poslední okolnosti, poně vadž deká vzádní Lído vo z Há je s sebou nesla, Jindra sice již teď dosti želela, ale přece k ní svolila, věduce, že zde běží o urychlení a usplnění jejího i Lído va štěstí. O jejich důvěrném poměru neměl posud v celém Háji nikdo ani tušení. Všichni domáci, tak jako dříve byli věděli o přikřem odporu Jindřineho proti Lído vi, usmířením tohoto zátií a uvylkl nyní již dávno přátelskému poměru v posledním čase mezi oběma vřelému, a částečnu i sředněnu jich nynějšimu styku i obcování, tak že milencům dosti příležitosti se naskýtalo, aby se setkávali a pospolu hovořili, a všechny pozornosti a laskavosti si prokazovali, jež milující tak šťastně činí a jež se jim zdají býti tak důležitými.

Lída skutečně ohlásila panu Jarýnovi v nejbližších dnech žádost svou, aby ho ze služby propustil. Pan Jarýn dlouho a velice odporoval a byl prosbou Lído vou velmi nemile dojat, a jen dlouhému nátláčení i nejvyšší vřmuvnému přičinění Lído vu podařilo se konečně jej přesvědčiti, že krok tento u Lído vi jest nutný, aby si budoucnost svou zajistil na starší léta. Avšak i tentokrát svolil pan Jarýn jenom pak, když mu Lída dokázala, že oběma synům jeho položí pevný základ k důkladnému vzdělání, na němž i jiný svědomitý učitel může dále stavěti s úspěchem neklamným, jakož i když Lída se zavázala panu Jarýnovi, že sama řádného vychovatele synům jeho vyhledá, a i pak ještě nad směrem i způsobem vyučování jejich bude bděti, navštěvuje Jarýnovy a meškaje často i déle v Háji. Ovšem Lída byl v duchu pevně přesvědčen, že se doví brzo panu Jarýnovi o pravých pohnutkách tohoto jeho kroku, je pak sám schváln i že i jemu, vstoupil-li k rodině Jarýnové v poměr přibuzenský, lehko bude skutečně vychování jeho nastávajících žvaněráv i dále říditi.

Tak se klenulo nebe nad milenci našimi jasně a nezkalené, a oni těšili se nejkřásnějšimi nadějemi do budoucnosti. Za to však na obzoru záležitosti paně Jarýnových nebylo tak radostno a bezstarostno. Zmínili jsme se již dříve o tom, že škoda jeho v továrně byla značná a že při stavbě a znovuzřízení továrny zápasiti bylo mu se značnými výlohami. Mimo to vyžadovalo nové upravení celého statku, jak je pan Jarýn prováděl a jež teprv nyní dokonával, již samo velikých prostředků, jakými konečně pan Jarýn přece nevládl, položiv všechno jmění co kupní cenu za statek. Tak se stalo, že musil poslední čas často a valně užívati úvěru svého, který byl ovšem značný. A tím spíše nyní, když požárem v továrně mu najednou vřelý nové, velké a dřivo naprosto nepředvídané nutné výlohy.

Avšak všechno by snad bylo bez nepřiznivých následků panu Jarýnovi minulo, kdyby k jeho neštěstí neočekávaně nebyla se dostavila náhle oběhová a finanční nesnáze. Jakmile připojila se tato tíže k poslední nehodě paně Jarýnové, ocitl se tento řádný a činný muž na kraji hmotné zcházy své. Úvěr jeho, jediná to kotvice, kteráž od utonutí v zhouběných vřadách nepřiznivých poměrů finančních ho chránila, počal se vřklati a řim prudějši bily vřay do loděky jinak dosti pevně přišilivého a rozřafného hospodáře, tím vř ochabovala a klesala tato jediná opora. Oběhová přátelá paně Jarýnovi buď že z pouhé obavly aneh ze skutečné vlastní potřeby, poně vadž je řickost obecně těšila, počali mu vypovidati značné kapitály, a jakmile se to po

neslo o dvou nebo třech značnejších vřitělich ubohého statkáře, jimž dluhoval, shrnuli se naň, jak to již bývá, všichni. Jakkoli na statku Háji v prvním pořadí vláil ještě hezký nedoplatek tržní ceny, přece by byl pan Jarýn za jiných časových poměrů obdržel dosti nových kapitálů, nyní však, až se přiřičinoval, sháněl, jezdil, žádal, připovidal, sřiboval a prosil, nemohl ničeho si opatřiti, tak že vřčerpav konečně všechny prostředky, stál již bez naděje, vida před sebou neodvratnou zřádu. Tak stihá často osud nezaloužené i těžce nejšťastnějš a nejhodnějši lidi, vrháje je bez milosti v záhubu.

Pan Jarýn zdržoval se nejvíce nyní v továrně, která co do stavby je opět již skorem upravena byla. Prodléval právě v budově kancelářské, kde si vedle pokladny pana Jahody zříditi dal zvláštní svůj pokoj. Poslední nepřiznivé doby vyžadovaly ovšem zhusta osobní vlastní činnosti jeho, a proto seděl nyní u psacího stolu dopisuje rozličné listy. Dokončil právě jeden z listův a odložil pero, zamyslí se. Kdo by si byl nyní tvárě paně Jarýnovy bedlivě všiml, ji pozoroval, a ji pak pozoroval se vzečením jejím před nějakým nedlouhým časem, byl by shledal v tomto okamžik značnou změnu na ní a to v neprospech majitele jejího. Byla v ní, jedním slovem označeno, vřyta těžká starost a mnohé útrapy. A jak by ne? Muž jako pan Jarýn, přičinlivý a vzdělaný, obězřelý i nadaný, který se lopotil a přičinil ze všech sil, aby se pozvešel, a který skutečně po dlouhých letech a usilovné práci k tak skvělému, a co více, zasluženému výsledku anažení svého přišel, když vidí se najednou zklamán a bez viny i přičinění svého s výře, na něj dostoupil, do propasti nicoty, bídy a chudoby svřen, když již úplně klesá: je tu s podivěním, zmatkáním a stává-li se zoufalým?

Pan Jarýn zkoušel již všechny prostředky, a odkud mu nekynula naděje zachráněni, naopak, zdáli naň šleblela se již zřtáta všechno, co měl, prodej jeho milého, jím tak zvelebeného a vzorně řizeného Háje, a chudoba jeho, jeho manželky a drahých dětí. — Ohromná úzkost a tíže znocňovala se tu silného muže, a on, jindy vždy tak pevný a silný, nemohl straně té tíže nyní se sebe setřásti. A k tomu dosud tajil vše rodině své, nechtěje jí napřed již vrhati v strašný zármutek. Těžký, hluboký vřech vyvinul se ze širokých a mohutných prsou statného muže.

Pan Jarýn zadumal se hluboko do svých myšlenek. Celé životy jeho míjelo mu před zraky, a všechna namáhavá, usilovná práce jeho měla býti marna, zbytečná! Pan Jarýn nebyl však naprostý sobec, který jmění své si proto nastřídál, aby je měl a užíval ho jedině sám a se svými. On byl celým šlechterným mužem, horlivým a činným národovcem, obětavým vlastencem. Tak jako přilnul k životnímu úkolu a povolání svému, ke zvelebení a povznesení hospodářství, působě za tím cílem, kde a jak jen mohl, neměně byl všecek oddán i myšlence naší národní, působě pro ni obětavě, pomáhaje i podporuje jí všemožně hmotně i mravně, jako málo našinců. Věděl a cítil, že pádem jeho veliké škody dozná i celá strana národní v krajíně hájecké, kde ve vřkolu bylo mnoho mocných a bohatých nepřátel, což ho též velice trápilo.

A právě nyní opět dostavila se nová krisis vládní a vypsaný opět nové volby do sněmu, na jejichž výsledku závislo, přijde-li strana federalistická ři úhlavní nepřítelě opět k veslu panovává. Již rozevířul se opět zřivý politický zápas po celém volebním řiku. Strana ústavověrná, jež již postavěni vikláto se v základech, a jež vládla utřešena byla, usilovala a namáhala se zřivě, by nepozbyla pády a opět zřitčila, svlázě ve sboru velkosjatkářském. Avšak i strana národní chystala se s celým nadějným úsilím k boji. Pan Jarýn obdržel správy z Prahy a instrukce i prosby, aby působil, kde a jak mohl, k vítězní dobré věci naší. U něho ovšem nebylo toho ani po

třebi, činit sám vždy, seč byl. Nyní však, když mu zápasiti bylo tak těžce a neutěšěno se svými vlastními záležitostmi, doléhal naň politický zápas, který vřsti musil a vedl, tím tíže i trapnějši. Věděl, jaký jásot pozdvihnu mnozí z urputných nepřátel jeho v okolí, kteří zároveň i odpovědní protivníci snah národních byli, až v krátce on padne a s ním zároveň i řtí se pevná bašta a čelný vůdce věci národní v krajíně zdejř. Vše to viděl patrně a neodvratně před sebou. Z těchto trapných myšlenek vřtrhly jej na chodbě přede dveřmi ozývající se kroky i hlasy, a za malou chvíli klepalo se na dvěře. Pan Jarýn se vřehopil se sedadla a obrátil se. Do pokoje vřšli dva pánové v prostředních letech; jejich řat i pohyby a celý zevnějšek k tomu ukazovaly, že náležej k tak zvaným vyšším a zámožnějšim křuhům. Pan Jarýn, jakmile přičehož ve svém pokoji spatřil, patrně se zarazil, ale anažil se zřustati hostejným a co možná zdvořilým. Z přičehož pánuv byl jeden veliký a suchý muž, sousední statek páv z Schoenfeldu, jenž náležel k největším nepřátelům pana Jarýna a Čechů vůbec, a druhý poněkud menší a přítulnatý, s řidovským výrazem a lřitivým a židovským úsměvem, panu Jarýna velmi zdvořile, takřka sladce, a pan Glauen podotkl: "Měl jsem česí řiditi ve své továrně; na zpřetěně cestě zastavil jsem se u milého svého přítele, pana z Schoenfeldu zde anaž dáváno již touhu spatřiti váš vzorný a vyhlášený Háj, jakož i pozdraviti vás jako dávnolehého oběhového přítele, osměřil jsem se obřezovatí vaš svou návštěvou." Následovaly s obou stran některé oběhové řrasy a rozhovor o statku paně Jarýnové, který při řidě do Háje přičehož částečně shledli, a konečně přišel pan Glauen k stavbě a znovuzřizení továrny. Chválil mnohá nová řřízení i závody, jež pan Jarýn zavřdí a prorokoval skvělý jejich úspěch.

Tak přěšli k oběhovním záležitostem vůbec, a zde vlastně řילו se, že pan Glauen je ve svém řivlu. Rozhovořil se obřirně o nynějš finanní nesnázi, mluvil o významu oběhová, o nouzi a tísi peněžen, o propuklých i nastávajících úpadech, a konec celé řpěně byl, že s politováním panu Jarýnovi řdíli, že úvěru, který u něho měl, nadále mu poskytovat nemůž, a že budouci ultimó — bylť právě dvaactý květen — mu předloží všechny směnky k placení, jichž suma obnášá ři čtyřicet tisíc zřlatých. Pan Jarýn, který hned věděl, jakmile oba do pokoje vřstoupili, že bude ři výsledkem přičehoď obou takový, přece se zachvěl, když mu úmysly své Glauen řilasal, a odhodlal se pokusiti o to, by ho pohnul k jinému chování proti sobě. Pan Glauen, vyslyšev řádost paně Jarýnovu jakož i upřimné vyřlení jeho nynějších poměrův, i uznávaje námitku statkářovu, že Háj poskytuje vřtečné hypoteky a plně jistoty, omouval se svou vlastní tísi a lioval velice, že je nucen setřvati na řádosti o zaplacení směnek. "Budete-li řititi zaplacení ode mne za deset dní, pane Glauene," pronesl střsněně pan Jarýn, "budu zněnen! Mám platit více než ři dvakrát sto tisíc. V nynějši době nelze mi sehnati peníze. Vy říte, že v tomto neblahém stavu ocitl jsem se bez vlastní viny. Máte šřepní, posečkejte mě, pomozte mi svým úvěrem, a já budu zachráněn. Konec roku budu máj pivovar i mlýn řítovatí, bude o něco posrději opět i tato továrna hotova s kampaň, úroda stojí velmi krásně, mám řetěti zásoby prken a dříví. Jakmile jenom poněkud opět oběhody se hnou, uhřeš se mi, a já budu prost všeho tlaku. — Jsem hotov i k obřtem se své strany," svoloval a prosil zároveň pan Jarýn. "Vřřte, kdybych mohl, ře bych na takového řestného muže jako vy neusiloval. Ale jsem k tomu řehožel nucen, dohání mě k tomu vlastní tíše má; i já mám řrutý

Frank Svoboda, umělecký závod POMNÍKOVÝ Největší sklad pomníků ve Spojených Státech 1417 South 11th Street Phone Doug. 3444 1215-25 So. 13th Str. Phone Doug. 1872

Metz Bros. Brewing Co. Telefon Douglas 119 Vaří a lahvuji výborné jen pivo. Můžete se na tento starý a osvědčený závod spolehnouti.

"A řeho ode mne za to řádáte?" pronesl střsněně s řitima sklpenýmá pan Jarýn. "Žádnych řmrotných obřti, ba naopak vám nabízejme vřhody veliké, znamenité," vřkořil pan Glauen do řeři. (Pokračování.)

Adolf A. Tenopír právník a veřejný notář Úřadovna v řiale 101 — roh 16. a Dodge, Omaha. (Naproti Hayden Bros.) Tel. Douglas 1103. Též ředitel řeského oddělení v "BANKERS SAVINGS AND LOAN ASS'N," řpolehlivém to místě na ukládání úspor a vypřčení se peněz na majetky. Úřadovny v řis. 101, roh 16. a Dodge ul., Omaha. 40tf

Herb. Rogerse Moderně řazený Buffet 313 řo. 15. řt. (vřadu) v budově řpoku "Elix." Tento řostinec je moderně v každém řledu. Zásoby řikřů všeho řrodu nejlepři jakosti má vždy na řkladě, jakož nejlepři piva. Křajny obřuři vždy usmívajřte se řepik Altman. Nepomozte se zastaviti něho. Je řech od řosti a řád sobě a vřimí pohovoři. 27-6m

F. J. Kugler a J. Krupička vykonávají práci řednickou jakož plastřřskou, cementov ředění y a řehody, eisterny a vůbec vše, co do oboru toho řpadá. Rychle a za ceny nejřirnějš. Za práci v každém ohledu se řáří. 29-1f 2517 řiř. 12. ulice. OMAHA, ř : NEBRASKA. Volejte telefonem : Douglas 7446. řPodporujte ve svém vlastním řájmu nejlepři a nejvřti řeský řospodářský řiř, jakým je bez odporu "Česko - Amřický Venkov."

Důležité a zajímavé pro Čechy !! Přijali jsme ředatelřtví pro největři řiterární novinku řetokního řičnřho řřhu amřického a sice znamenitou řikhu, pojednávající o starě vlasti řař, řřo znamenitého učence, řrof. Will. S. Monrova. "BOHEMIA AND THE ČECHS" Je to přece opravdu vřádně, která zřlázě se řodi jako řeocentimální řar pro naši ředustitulu mládě, která se Monrosovou řikhou řeasněně řejen s řistolř, ale i řřitonným staven s poměry řechů ve starě vlasti. Úprava je umělecká a řikha je řehatě řilustřována. Cena řikny vřádného vřřku ři.00. řřihlášky adřesujte na řař řřod. 17-4gr

Česko mlýny, ve Wilber, Nebr. Vřřitěle nejlepři řišilivě a pravě řitěné řešky, jakož i řebři řrupěky. řešky anaž řeč k řostání u vřšch řeských řroczeristů v Omaze a South Omaha. řešk řiř ředenřtře řkutek řešky Wilberskou, která řeč tu nejlepři v řřho, řoliva bude se na řař řeč řeři. řešk máme řkřily v Lincoln, Nebr., Cedar Rapids, řa., řhicago, řil., řOklahoma City, řOkla., Marshalltown, řa., a řt. Louis, řo. 45 řř řEVONÍČEK & ŘEBAMIT, řeř.